

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobkyně: **H. U.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 2. 2012, č.j.,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobkyně **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci:

Rozhodnutím žalované ze dne 12. 10. 2011, č.j. byl odňat žalobkyni ode dne 8. 11. 2011 invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, neboť podle posudku OSSZ Zlín

ze dne 3. 10. 2011 již není invalidní. Dle posudku poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost pouze o 20 %.

Proti rozhodnutí podala žalobkyně námitky, které byly žalované doručeny dne 23. 1. 2012.

Rozhodnutím žalované ze dne 27. 2. 2012, č.j. byly námitky žalobkyně zamítnuty a rozhodnutí žalované ze dne 12. 10. 2011 bylo potvrzeno. Uvedené rozhodnutí je předmětem přezkumného soudního řízení.

II.

Shrnutí žalobních bodů:

Žalobkyně podala dne 2. 5. 2012 žalobu, kterou napadá rozhodnutí žalované ze dne 27. 2. 2012, neboť funkční zařazení jejího zdravotního stavu neodpovídá faktickému stavu. Onkologická léčba je sice stabilizovaná, přesto v poslední době se cítí velmi špatně, je stále unavená, po pár krocích se zadýchá, má ranní nevolnosti, zhoršila se jí kvalita nehtů a vlasů, začaly jí padat ve velkém množství. Jako druhý závažný zdravotní problém považuje tupozrakost na levém oku. Domnívala se, že veškerá zdravotní postižení a zejména karcinom štítné žlázy a tupozrakost na levém oku jsou velmi vážná a jsou důvodem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Navrhla proto zrušit přezkoumávané rozhodnutí žalované.

III.

Právní stanovisko žalované:

V písemném vyjádření ze dne 5. 6. 2012 uvedla žalovaná, že na základě žalobkyní uplatněných námitek byl v rámci námitkového řízení vyžádán další odborný lékařský posudek ČSSZ – LPS, pracoviště pro námitkové řízení Brno, vyhotovený dne 16. 2. 2012, dle kterého nebyla shledána plně invalidní. Protože se jedná o posouzení zdravotního stavu a rozhodnutí žalované je na posudku o zdravotním stavu zcela závislé, je žalovaná povinna jej plně respektovat. Nebyla-li žalobkyně shledána ani jedním posudkem invalidní, nelze jejímu požadavku na vrácení invalidního důchodu pro invaliditu I. stupně vyhovět. Důvodem uznání invalidity nejsou její subjektivní pocity a úvahy, nýbrž posudková rozvaha, vycházející výhradně z objektivně zjištěného zdravotního stavu. Přiznání dávky musí být podloženo objektivně zjištěným dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a jím podmíněnou omezenou pracovní schopností. Žalovaná proto navrhla ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění vyhotovení nového posudku příslušné PK MPSV ČR.

IV.

Shrnutí relevantních a podstatných skutečností zjištěných ze správního spisu a z přezkumného soudního řízení:

Z posudkové dokumentace OSSZ Zlín byl zjištěno, že na základě posudku OSSZ Zlín ze dne 3. 10. 2011 nebyla žalobkyně uznána nadále plně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č.

155/1995 Sb. v platném znění. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 20 %. Jedná se o pacientku, která prodělala léčbu papillocarcinomu štítné žlázy v roce 2006. Onemocnění, dle doložených vyšetření, je stabilizované, léčba ukončena v roce 2007, bez známek recidivy, funkce štítné žlázy je uspokojivě substituovaná poměrně vysokými dávkami. Pokles pracovní schopnosti byl zvolen ve středním procentním rozmezí se zohledněním nutnosti masivnější medikace a s tím spojenou zvýšenou únavností. Rozhodující zdravotní postižení bylo zařazeno pod kapitolu II, oddíl A, položka 1b, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. a stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 20 %. Uvedený posudek byl posléze podkladem k vydání rozhodnutí žalované ze dne 12. 10. 2011.

Žalobkyně podala dne 16. 10. 2011 námitky.

Žalovaná v návaznosti na ust. § 5 písm. j), § 8 odst. 9, § 88 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění přezkoumala rozhodnutí žalované v plném rozsahu, za tím účelem nechala vypracovat posudek ze dne 17. 2. 2012 ČSSZ, pracoviště Brno. Žalobkyně byla jednání účastna, zdravotní stav a jeho funkční důsledky byly pro účely posudkového závěru zjištěny v rozsahu, který je dostatečný pro použití posudkových kritérií stanovených v právních předpisech, byly objektivizovány všechny skutečnosti týkající se zdravotního stavu nebo jeho funkčních důsledků významné pro posudkový závěr. Lékařka konstatovala po prostudování veškeré podkladové dokumentace a na základě vlastního zjištění při jednání, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, rozhodující příčinou je stav po totální strumektomii dne 24. 1. 2006 pro onkologický nález. Následně byla posuzovaná léčena do roku 2007 podáním radiojodu. Dle endokrinologického vyšetření uvedeného v tiskopisu T400 ze dne 9. 9. 2011 je stav bez známek recidivy nemoci. Je zavedena substituční terapie. Lékařka konstatovala, že zdravotní stav byl posouzen objektivně z doložené zdravotní dokumentace, ze které nevyplývá posudkově významná progresse zdravotního stavu. Zdravotní stav je stabilizovaný, trvá remise nemoci, posuzovaná je na nemoc adaptována. Lékařka dospěla k závěru, že posudkový závěr referátu LPS vycházel ze správného použití posudkových kritérií. Po zhodnocení veškerých doložených lékařských nálezů konstatovala, že neobsahují nové skutečnosti, posudkově významné, pro hodnocení zdravotního stavu do dne jednání o námitce. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je zdravotní postižení uvedené v kapitole II, oddělení A, položka 1, písmeno b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 20 %. Učiněný posudkový závěr zněl, že není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění, nejde již o invaliditu I. stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) citovaného zákona.

V rámci přezkumného soudního řízení byl proveden důkaz posudkem PK MPSV ČR v Brně ze dne 16. 8. 2012. Žalobkyně byla hodnocena jako středoškolačka, posudková komise vycházela z podkladové dokumentace, sice spisu Krajského soudu v Brně včetně rozhodnutí a žaloby, spisu OSSZ včetně záznamu o jednáních a lékařských nálezů, zdravotní dokumentace, a to zprávy PL MUDr. Pavla Obdržálka ze dne 9. 9. 2011, oftalmologického nálezu ze dne 13. 10. 2011, lékařského nálezu ze dne 13. 10. 2011, endokrinologického nálezu ze dne 19. 3. 2009, byla vyžádána zdravotní dokumentace praktického lékaře. K žalobě připojila žalobkyně endokrinologické vyšetření MUDr. Nývtové ze dne 5. 4. 2012, které bylo vydáno po datu rozhodnutí žalované. Bylo konstatováno na základě posudkového vyhodnocení jednotlivých lékařských nálezů, že v roce 2006 bylo u jmenované provedeno chirurgické odstranění štítné žlázy s histologickým nálezem zhoubného nádoru ve žláze – papilárního karcinomu ve stádiu pT3N0M0. Léčbou bylo dosaženo remise onemocnění s nutností trvalé substituční terapie hormony štítné žlázy. V roce 2006 byla žalobkyni

přiznána částečná invalidita s ohledem na velmi krátký časový úsek po onkologické léčbě. Při kontrolní lékařské prohlídce v říjnu 2011 byla konstatována uspokojivá stabilizace při zavedené substituční terapii a invalidita I. stupně byla oduznána. Na základě prostudované zdravotní dokumentace a stavu zjištěného při jednání posudkové komise, tato došla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí šlo u posuzované o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byl stav po léčbě zhoubného nádoru štítné žlázy, prokázán byl dlouhodobě uspokojivý stabilizovaný zdravotní stav, v dlouhodobé kompletní remisi, s nutností trvalé substituční terapie, při které stav kompenzovaný bez přítomnosti s ohledem na nutnost trvalé substituce, stav hodnocen jako přetrvávající lehké funkční postižení, bez projevu poruchy funkce, bez přítomnosti komplikací. Tupozrakost levého oka s poklesem zrakové ostrosti do pásma těžké slabozrakosti při normální visu oka pravého, byla prakticky vrozenou záležitostí, na kterou byla dlouhodobě adaptována a byla schopná s ní dosáhnout středoškolského vzdělání a vykonávat k tomuto vzdělání odpovídající činnost v administrativě. Stran bolesti zad byla posuzovaná sledována v dětství pro lehkou skoliózu hrudní páteře, bez dokumentované významné neurologické symptomatologie. Posudkový závěr zněl, že k datu vydání napadeného rozhodnutí zdravotní postižení odpovídalo kapitole II, oddíl A, položka 1b vyhlášky č. 359/2009 Sb. v platném znění od 1. 1. 2010 ve výši 20 %. Zvoleno bylo střední pásmo procentní sazby pro zohlednění trvalé substituce vyššími dávkami. Posudková komise konstatovala, že posuzovaná je schopna vykonávat práce s využitím dosažené kvalifikace a získané praxe v administrativě bez podstatného omezení.

K jednání dne 31. 8. 2012 se žalobkyně nedostavila, ačkoliv byla řádně předvolána, jak vyplývá z doručky vykázané dne 22. 8. 2012, kdy vzhledem k nezastižení byla zásilka (písemnost) vložena do domovní užívané schránky.

Zástupce žalované navrhl, aby na základě provedených důkazů byla žaloba zamítnuta.

V.

Právní názor Krajského soudu v Brně:

Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodů dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

Podle ust. § 39 odst. 2 citovaného zákona, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla:

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu III. stupně.

Podle ust. § 39 odst. 6 citovaného zákona za stabilizovaný zdravotní stav (odst. 4 písm. b) se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové

činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení.

Bylo třeba nejprve zjistit, zda žalobkyně ke dni vydání přezkoumávaného rozhodnutí, tj. ke dni 27. 2. 2012 splňovala podmínky § 39 odst. 1, 2 citovaného zákona či nikoliv. Bylo tedy nutno posoudit, zda pokles pracovní schopnosti činil nejméně 70 % či pracovní schopnost posuzované poklesla níže. V daném případě se jedná o důchod podmíněný dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a rozhodnutí soudu závisí především na jeho odborném lékařském posouzení. V přezkumném soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tímto účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí jsou oprávněny nejen k celkovému přezkoumání zdravotního stavu a dochované pracovní činnosti občanů, ale též k posouzení poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě, jejich vzniku, trvání či zániku. Nieméně i tyto posudky hodnotí soud jako každý jiný důkaz podle zásad upravených ust. § 77 odst. 2 s.ř.s., přitom však takový posudek, který zcela splňuje požadavek celistvosti, úplnosti a přesvědčivosti, bývá zpravidla důkazem ve věci stěžejním. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti, který je kladen na posudky posudkových komisí spočívá v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především pak s těmi, které namítá účastník uplatňující nárok na invalidní důchod, jakož i v tom, zda podaný posudek obsahuje náležité zdůvodnění svého posudkového závěru tak, aby byl tento závěr přesvědčivý pro soud, který nemá ani nemůže mít odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení plné invalidity záleží především. Tak také bylo v posuzované věci postupováno. Z obsahu posudku PK MPSV ČR v Brně ze dne 16. 8. 2012 plyne, že zasedala v řádném složení za přítomnosti klinického onkologa, jehož specializace odpovídala rozhodujícímu zdravotnímu postižení dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavu posuzované. Posudková komise vycházela z obsahu posudkové dokumentace, z odborných lékařských podkladů, které byly taxativně uvedeny v obsahu posudku. Dodatečně vyhodnotila i endokrinologické vyšetření MUDr. Nývltové ze dne 5. 4. 2012 vydané po datu napadeného rozhodnutí a dospěla k závěru, že veškerá dokumentace nepřináší nové posudkově rozhodné skutečnosti. Učiněný posudkový závěr korespondoval s posudkovým závěrem lékaře OSSZ Zlín i ČSSZ, pracoviště Brno.

Jestliže posudková komise MPSV ČR podřadila rozhodující zdravotní postižení pod kapitolu 2 oddíl A položka 1b vyhlášky č. 359/2009 Sb. v platném znění a pokles pracovní schopnosti stanovila z rozpětí 15 až 25 % středním pásmem, tj. 20 %, které bylo stanoveno s ohledem na závažnost onemocnění, naskytá se otázka, co by mělo být takovému postupu vytknuto. Zdravotní stav žalobkyně byl dle názoru Krajského soudu v Brně zjištěn z dostatečného lékařského podkladu, posudkové a skutkové zhodnocení provedené PK MPSV ČR v Brně bylo uznáno jako celistvé, vyčerpávající a přesvědčivé, soud proto uvedený posudek pojal jako rozhodující důkaz pro posouzení žaloby a vyvodil z něho právní závěr, že k datu vydání napadeného rozhodnutí, byť se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, nebyla žalovaná podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění, invalidní.

Ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. proto žaloba jako nedůvodná byla zamítnuta.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovení § 60 odst. 1, 2 s.ř.s., neboť žalobkyně nebyla úspěšná a žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 31. srpna 2012

JUDr. Eva Lukotková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová